

Härfågel på Björkö – en känsla som besannades

Björn-Olof Svanholm

Säg mig, har inte Ni också varit med om att komma till en plats och bara känt att den verkar helt rätt för en viss fågel, att fågeln helt enkelt måste finnas där? För mig har Björkö med Birka alltid varit en sådan plats. Allt sedan jag först gången klev iland på Björkö, en sommar för sex år sedan, har jag känt att det borde finnas härfågel i den vackra, småbrutna terrängen på Norra Björkö. Varje besök har jag låtit blicken svepa över det böljande, öppna landskapet och förväntat mig att se den vackra fågeln fladdra förbi som en stor svart-vit fjäril – men varje gång har den uteblivit. Våren 2005 skulle det bli ändring och uttrycket *Audacem fortuna iuvat* (Ödet hjälper de djärva) skulle snart visa sig sant.

Den 28 maj 2005 skulle jag leda en exkursion för MOF till Björkö. Några som tidigt visade intresse för exkursionen var Signe Hagerman och Linus Brobacke, som nyligen upptäckt tjustringen med fågelskådning. På deras fråga om vad man skulle kunna förväntas få se, lyfte jag fram Björkö som såväl en historiskt intressant plats som en utmärkt lokal för allehanda fåglar och naturligtvis, en aning djärvt ”att det nog inte skulle vara omöjligt att få se en härfågel”.

Vid sjutiden på morgonen anträdde vi i vackert väder färden mot Björkö i motorbåt. Väl framme vandrade vi i sakta mak upp mot Borgberget och kan på nära håll under promenaden njuta av de allomstädes närvarande ärt- och törnsångarna. Efter en stund når vi krönet och tubkarna riktas ut mot den ”Svarta jorden” nedanför.

Efter en stund kommer Signe fram till mig, drar lätt i skjortan och säger lite forcerat Kom Björn-Olof, du måste komma och titta på det här! Väl framme tittar jag en sekund och säger sedan Du behöver inte oroa dig Signe – det är en härfågel.

Hänfödda och en aning förvånade över att det verkligen fanns en härfågel som utlovat, fortsätter Signe och Linus att titta på härfågeln som sitter i ett träd strax nedanför Borgberget, på kanten mot den ”Svarta jorden”, medan jag skyndsamt hämtar min tub och tar fram kameran för att kunna ta en bild. I samma ögonblick som jag får kameran på tuben är härfågeln borta och visar sig inte mer, men väl en rad andra fåglar. Totalt blev det 71 olika arter på vackra Björkö denna vårdag i maj.

Tursamt nog fick även Runo Edholm, Örjan och Catharina Engebrand samt Urpo Könnömäki

se härfågeln dagen efter. Tursamt, eftersom händelsen kändes så osannolik, att den enligt Tage Danielssons sannolikhetslära, sannolikt inte kunde påstås ha inträffat, om det inte vore för att andra också sett den. Fast å andra sidan var det ju inte så osannolikt. Jag visste ju att den fanns där, jag hade bara inte råkat se den de senaste sex åren som jag tittat efter den.

Tack för att du hittade härfågeln, Signe!